8ste JAARGANG | CURAÇAO DEN 10n JANUARI 1891. | N° 367

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAÏ, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Fransche toestanden.

Onder de doeleinden, die de republikeinsche regeering in Frankrijk nastreeft, zijn er twee, die meer en meer blijken elkander tegen te werken en in den weg te staan. Het is de verheffing der republiek tot den rang, het grootsch verleden des lands waardig, en — de verwijdering van het zoogenaamde ultramontaansche element.

Indien de uitkomsten van het eerste doel in dezelfde mate beantwoorden aan de verwachtingen der atheïsten, als die van het andere, dan beleven wij het nogmaals, dat republikeinen tegen republikeinen de vierschaar spannen wegens een moordaanslag op het leven der Republiek.

Het is in den laatsten tijd namelijk gebleken, dat de kleinzielige vervolging tegen het Katholicisme, in stede van dit te fnuiken in zijn vlucht, die verhoogt en verbreedt. Vele onverschilligen zijn uit de sluimering der lauwheid opgeschrikt en stellen krachtige openbaringen van een opgewekt geloof tegenover de atheïstische practijken van den staat. De afgevallen „Père Hyacinthe." zag het met leede oogen aan.

Min of meer gelijktijdig met de vaderlandlievende woorden door Kardinaal Lavigerie uitgesproken in den toast op de Fransche marine: waarin Z. E. in hoofdzaak betoogde: dat eenheid op dit oogenblik Frankrijks eerste behoefte is; dat het heil van het land eischt, zich zonder nevengedachte bij den republikeinschen regeeringsvorm aan te sluiten: dat het oogenblik daar is, veeten en grieven op het altaar van vaderlandsliefde te offeren; min of meer gelijktijdig met dien veelbesproken toast, luidde de ex-carmeliet de alarmklok tegen Rome. In de groote anti-clericale bladen vestigde hij de aandacht op het verschijnsel, hem onrustbarend, dat Frankrijk op weg was naar het meest overvalschte clericalisme. Met de stukken in de hand, als het ware, leverde hij zijn betoog en achtte het zelfs niet noodig den schijn eener oratio pro domo te vermijden door weglating van een verzoek om algemeener ondersteuning zijner pogingen om het Fransche volk van Rome af te trekken. Genoemde bladen bevestigden dan ook om strijd het bestaan van het aangeduide verschijnsel en deden van hun kant middelen aan de hand ter bezwering van het schrikverspreidend gevaar.

Saint-Genest, de begaafde redacteur van *Figaro* die zich niet gaarne onbetuigd laat, als er gelegenheid is tot het zeggen van harde waarheden aan de Fransche republiek, maar die evenmin voor een ultramontaan als atheist wil gehouden worden, spoorde de oorzaken van het verschijnsel op. Zijn artikel vormt zulk een aardige schilderij, dat wij onzen lezers met de overneming van dienst zullen zijn.

Het „gevaar." hetwelk de anti-clericale pers beangstigt is, zegt Saint-Genest, verre van denkbeeldig. Ik bevond mij dit jaar op Sint-Martinusdag te Tours. Menigeen zal zich met mij nog herinneren de processie van den H. Martinus ten tijde van het Keizerrijk: enkele dames uit de stad, met dichte *voiles* voor het gelaat, en welke men kon aanzien, dat zij ontsteld waren over haar eigen stoutmoedigheid, een stuk of wat kapelaans uit den omtrek, deze en gene jonge recruut uit Bretagne, een enkel armoedig vaandel. met de beeltenis van den Heilige, die de helft van zijn mantel aan den arme geeft, ziedaar de groote processie van den H. Martinus in die dagen! Tevergeefs spanden Mgr Guibert en zijn geestelijkheid alle krachten in, om den luister van het feest te verhoogen en het volk uit zijn onverschilligheid op te wekken: hun prediking reikte niet verder dan een nauwen kring van vromen.

Stel daar tegenover de processie van dit jaar! Van alle kanten stroomden de pelgrims toe: de spoorweg-maatschappijen hadden het getal treinen meer dan verdriedubbeld. Generaals, hooge dignitarissen, leden van gerechtshoven, een groot getal officieren, personen uit de aanzienlijkste klasse zag men thans in lange rij achter het beeld van den H. Martinus door de straten trekken: van beschaamdheid en verlegenheid bij deze menigte geen spoor. Uit aller oog sprak veeleer een gevoel van fierheid, men zag hen aan, dat zij een eer erin stelden, aan de plechtigheid deel te nemen.

Aangezien nu hetzelfde wat in Tours geschiedde, eveneens valt waar te nemen in een menigte andere plaatsen in Frankrijk, hebben de anticlericalen gelijk, als zij spreken van eene herleving van het oude geloof: het ongeluk is alleen, dat zij er de oorzaak niet van inzien.

Wat is er dan geschied? Is er een mirakel gebeurd, is er een tweede Peter de Kluizenaar opgestaan? Volstrekt niet: — als men billijk wil zijn, moet men aan de radikalen, en aan hen alleen, de verdienste toeschrijven der verandering, die in de laatste jaren heeft plaats gehad. Deze verandering is begonnen met de Commune, die de priesters fusilleerde, om geen andere reden dan omdat zij priesters waren, en heeft voortgeduurd onder de Republiek, die de Maart-decreten uitvaardigde en de Liefdezusters verdreef uit de hospitalen.

Als de republikeinen thans sneltrein op sneltrein zien passeeren met pelgrims naar Tours, naar Lourdes, naar Paray-le-Monial en naar tal van andere bedevaartplaatsen, dan mogen zij zich zelven een groot gedeelte van de verdienste toerekenen. Toen Gambetta de beruchte woorden sprak: *le Clericalisme voilà l'ennemi*, bestond in Frankrijk geen clericalisme, en heerschte er ten aanzien van den godsdienst de grootste onverschilligheid. 't Is de Republiek, welke daarin verandering gebracht heeft.

Ik herinner mij nog als den dag van gisteren — 't is Saint Génest, die spreekt — de dagen van het keizerrijk, toen ik zelf officier was. Wij moesten des tijds bij officieele gelegenheden aan het hoofd van den troep kerkelijke plechtigheden bijwonen, maar het ging gedwongen. Wie onder de officieren het geloof en daarbij de vroomheid zijner kinderjaren bewaard had, ging 's morgens in de vroegte in alle stilte Mis-hooren, maar een officier, die, zonder daartoe verplicht te zijn, processies volgde, zou door zijn kameraden met een sarcastisch lachje zijn begroet. Men zou niet geloofd hebben aan zijn overtuiging, maar hem bespot hebben wegens zijn "kwezelarij" en hem duidelijk te verstaan hebben gegeven, dat men zijn vroomheid alleen toeschreef aan de zucht om *carrière* te maken. Dat is tegenwoordig anders geworden. De jonge luitenant, die thans met een kaars in de hand de processie volgt, weet dat hij zich blootstelt aan vijandschap en vervolging, maar hij weet ook dat hij in den loop van den dag kameraden en fatsoenlijke lieden zal ontmoeten, die hem de hand zullen drukken en zullen zeggen: „Dat is flink, dat is kranig wat gij gedaan hebt." Hij draagt thans zijn processiekaars met dezelfde fierheid als zijn degen.

En zooals het in het leger gaat, gaat het elders. Dertig jaar geleden heerschte bijna algemeen onder de medische en juridische studenten van de *Ecole polytechnique* en de *Ecole normale* een bepaald voltairiaansche geest. Hoe komt het, dat het thans anders is, dat het ongeloof, bij wie het nog bestaat, zich zoekt te verbergen, dat zelfs de professoren van de geneeskundige faculteit, die altijd als de grootste materialisten gegolden hebben, geen woord meer tegen de Kerk durven loslaten?

Het is omdat zij tegenover hun toehoorders den schijn niet willen aannemen van de verantwoordelijkheid voor de handelingen der Republiek mede te aanvaarden. Het is een gevoel van schaamte, dat spreekt in hun binnenste.

Er bestaat in Frankrijk geen middelweg meer — Saint Génest van zijn halfslachtig standpunt betreurt het ten zeerste —: men is óf radicaal ongeloovig en atheïst, óf men is ultramontaan in den vollen zin des woords, althans op weg om het te worden. Ziedaar wat de vervolging, de strijd tegen het clericalisme hebben uitgewerkt! — „Maar die vervolging," zal men zeggen, „is toch eigenlijk *zóó* erg niet; het leed. hetwelk de geestelijkheid door deze Republiek werd aangedaan, had toch betrekkelijk weinig te beteekenen." Dat bewijst juist de onzinnige dwaasheid der gansche vervolging, zegt Saint-Génest. De eerste Republiek onthoofdde de bisschoppen en priesters en liet de kerken en kloosters verwoesten of afbreken: dat was wreed en afschuwelijk, maar het was ten minste afdoende, terwijl thans......

Ik zal u daaromtrent een voorbeeld verhalen uit mijn omgeving, gaat hij voort.

Wij hadden hier te Passy een huis, waarin zeven oude paters verblijf hielden; de jongste was ver over de zestig jaar oud. Op een goeden dag laat de Republiek ze allen bij den kraag vatten en ten aanschouwen van een verontwaardigde menigte op straat zetten. Men koos daartoe het uur van de Hoogmis, ten einde aan het volk „het genot" te geven, de paters te zien wegsleuren van her altaar. En het resultaat? — Veertien dagen later waren de paters even welvarend als te voren te Passy teruggekeerd. En wilt gij den indruk kennen, dien deze zaak gemaakt heeft op de bevolking, maak dan eens een praatje met den eersten den besten huurkoetsier van de *Chaussée la Muette*, een soort van lieden die niet op hun mond gevallen zijn en die vroeger altijd wisten te schimpen op „kwezels en luie monniken." Gij zult thans geen onvertogen woord tegen de Kerk meer van hen vernemen. De paters zijn martelaars geworden.

Inderdaad, indien de fransche bisschoppen bijeengekomen waren en tot elkander gezegd hadden: „Het geloof en de godsvrucht nemen af, onze predikatiën werken weinig of niets uit: wat kunnen wij doen, om het geweten van het volk wakker te schudden?" in dergelijk geval — het is altijd Saint Génest, die spreekt — hadden zij niets beters kunnen verzinnen, dan naar Jules Ferry, naar Hérold, naar Andrieux en *tutti quanti* te gaan en hun te verzoeken, een niets uitwerkende, maar hatelijke en kleingeestige vervolging te organiseeren, gelijk thans de Kerk wordt aangedaan. Hoe is het mogelijk, dat bij voort, dat mannen als Vaquerio, Cle-

---

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS

—o—

Continuación.

Senjor Gilbert a keda altamente sorprendido ora él a tendé koe Jurgensen a bai tan repentinamente. P' éle, él tabatin convicción koe ningún di nan dos lo bolbé Francia más, i furioso di mira com toer su plannan a fracasá, él a proponé di bai denunciá Jurgensen na Husticia.

Na caminá él a contrá senjor Duval tata. Sin reflexioná su mes, él a boela stop e senjor i gritéle;

— "¿ Bo sabi koe Jurgensen a huí bai?"

— "Senjor Jurgensen a bai haci un viaha di recreo coe su sobrina," senjor Duval a contestéle coe calma. "Ta coe kende mi tin honor di papia......?"

— "Dispensá mi, mi yama Gilbert," él a responde e senjor, atolondrá. "Mi tabatin un asunto di reglá coe senjor Jurgensen."

— "Di aki seis siman, ó pa más tardá di aki dos luna, senjor Jurgensen lo a bolbé. Si ta cos bo asunto no por spera asina tantoe, bo por dirihi bo anto cerca su tenedó di boeki, senjor Cornichon, koe ta su encargado."

Coe un saludo cortés, senjor Duval a kita bai largéle.

E declaracion corticoe i clá ayi a trankilizá senjor Gilbert un poco. El a bai pakoes di Kervegijn, i cerca senjor Cornichon, e promer tenedó di boeki, ma mihor bisá, e verdadero donjo, él a haya tendé koe, na promer lugar, senjor Jurgensen a bai Flekkefjord bai vendé su propiedadnan ayi, caba lo él pasa algún tempoe na Noruega coe su sobrina i después lo nan bolbé St. Malo atrobé.

Completamente trankil awor, senjor Gilbert a sali bai su cas.

* * *

Entretantó Erika no a haya Flekkefjord mira. Jurgensen a toeméle hiba Hamburgo pa dj'ayí nan bai Cristiania directamente. Na barcamentoe na Hamburgo, él mes a hiba Erika na waf i él a yudéle baha den boto. Un momentoe despues él a los cadena, i e boto coe nan dos sô aden a keda ta subi bahá den lamar.

Un cordamentoe spantoso a presentá na Erika su imaginación. El sô coe Jurgensen den e boto — ¿ No tabata den caso igual coe su tata a yegá di perecé? Ma ya no tabatin modi di bolbé atrás más. Coe grandísima velocidad e boto tabata corta lamar.

Resigná den su suerte, Erika a zak sinta riba un banki cerca cabes dje boto i silenciosamente él a elevá su corazón na Dios.

Entretanto no a socedé nada koe por a inspiréle algún temor. Su tio tabata sintá atrás ta manehá timón como un marino experimentá.

— "Tené cuidao, Erika," Jurgensen dici coe n' éle después di un diez minuut di navegación, " nos tin di doblá e punta dje baranca ayí, i na biramentoe nos boto lo kenter un poco riba manoe drechi; no spantá, pasobra lo él bolbé lamanta unb é atrobe riba su curpa."

E tio a biséle esai coe toer calma posible, ma Erika a keda ta miréle morto di miedoe — "Ma nó," e senjorita a corda, "un hende koe ta para pa bai cometé un asesinato, no ta papia asina........... ni lo él no avisá mi tampoco.........."

Un rancada di timón, i e boto a boela bira e punta; su master a doblá, di modi koe su cabez a toca te den agua. Erika a dal un gritoe chikitoe di spantoe.... e boto a bolbé lamantá, i cortandoe lamar él a coeri directamente drenta un bahía coe nn diez dos cas trahá riba baranca cantoe di agua.— Tras dje promontorio koe nan a caba di doblá, e stad Cristiania tabata droemi. Imagen di un vida pacífica a presentá na nan vista. Jurgensen a halá un cabuya, i e boto a coeri subi tera den santoe.

— "¡ Nos a ganá cas, Erika!" Jurgensen dici trankilamente i él a hizá un dje dos kofferchinan chikitoe koe tabatin nan panja adén. Dj' ayí el a pasá su sobrina den dje hoyá cobá den baranca hiba na e cas di balcón, camina nos lezadó amable i indulgente a topá coe n' éle na principio dje cuenta aki.

Resultado natural i feliz dje navegación a produci un cambio considerable den Erika.

Na consecuencia dj'esai él tabata sinti menos aversión pa su tio, i nan tratoe coe otro a bai birando más amical.

Bibá huntoe anto, nan tabata tene otro compania; Jurgensen no tabata kier ningun relación di amistad coe otro particular, i Erika, considerando koe ta un dos tres siman noema él tin di pasa ayí, a haya inutil di cerá conocí na Cristiania. Na e pueblo ayi mes no tabatin ningun hende coe kende él por a conversa algoe.

Siman i mas siman tabata bai pasandoe sin Jurgensen bisa un palabra di regresa na nan tera. Na principio Erika tabata yen di ansia pa bolbé su cas; ma segun su temor tabata bai kitando, asina tambe él a conforméle di keda coe su tio, te ora Dios kier Un cos únicamente tabata penéle.

menceau, Ranc, Spuller, Pelletan, Arsène, die toch geen kinderen of idioten zijn, niet inzien, dat zij-zelven het clericalisme scheppen, waarmede zij anderen bang maken. „Dit alles is treurig," luidt het slot, „wegens het buitenland, hetwelk van al dien onzin getuige is en ons deswege voor nog dwazer houdt dan wij werkelijk zijn.

De slotzin maakt den indruk van een verzuchting. Zij doet den Franschman eer en zet zijn stuk een kroon op.

Inderdaad, het streven van de regeering moge der Katholieke Kerk veeleer ten goede dan ten kwade komen, toch blijft het een treurige zaak en onvaderlandlievend in den hoogsten graad, dat diezelfde regeering een groot deel der natie stelselmatig van zich vervreemdt en de klove tusschen haar aanhangers en dat deel al wijder doet gapen.

Frankrijk, als staat, zal het kind van zulk een rekening worden. Dit is een ernstiger gevaar dan, wat de anticlericalen kippevel doet krijgen, en het zou den Franschen bewindslieden zeer tot eer hebben gestrekt het ingezien en tot verwijdering ervan hun krachten ingespannen te hebben. Daartoe is echter hunnerzijds geen poging aangewend.

Die eer te behalen veronderstelt een blik, onbeneveld door hartstochtelijke partijzucht, het waarachtig belang van het geheele Fransche volk omvattende; veronderstelt een patriotisme, volgaarne bereid de grieven van het verledene op te offeren aan de behoeften van het tegenwoordige.

Het zal Kardinaal Lavigeries roem voor het nageslacht niet weinig vermeerderen, dat hij getoond heeft beide te bezitten.

De gevoelens uitgesproken in den toast, die als een bazuinstoot over Frankrijk klonk, kwijten de eervolle beeldspraak, welke hem den Heiligen Lodewijk der negentiende eeuw noemde van alle overdrijving. De edelmoedigheid dier gevoelens is waarlijk koninklijk.

Ongetwijfeld de denkbeelden van den Primaat van Afrika zijn niet nieuw. Z. H. Leo XIII heeft het voorlang reeds duidelijk geleeraard, dat elke regeeringsvorm goed is, die in zichzelven niets bevat, dat in tegenspraak komt met de onveranderlijke levensbeginselen van een beschaafd Christenvolk. Maar er behoort even ontegensprekelijk een hooge vaderlandsliefde toe, deze waarheid met zooveel klem, en warmte te belijden ten overstaan van een republiek, wier bewindslieden zich altijd vierkant tegenover den godsdienst plaatsten, wier vurigste aanhangers doorloopend hun best deden, haar in kwaden reuk van atheisme te brengen bij de schare.

Welk een beschamend contrast tusschen Loyson's noodgeroep, versterkt door de hoornblazers uit het ongeloovig-republikeinsche kamp — noodkreten, wier eenige reden van bestaan gelegen is in het kinderachtig zelfbedrog, waarmede deze lieden in vollen ernst meenen het woord van den zonnekoning te mogen nazeggen: "L'état c'est nous!"—en de bezielde en verheffende aansporing van den Kardinaal tot eendracht en verbroedering.

Ginds een kwalijk verholen aanhitsing tot maatregelen van nieuwe pressie, hier een edel beroep op de echte vaderlandsliefde van alle partijen.

Indien zij, die zich bij voorkeur als *de* republikeinen gelieven te betitelen voor verbetering vatbaar zijn, zullen zij het aankweeken van gevoelens, als Afrika's Primaat uitte, niet langer in den weg staan en gelijke openbaren.

Het blijft mede een open vraag, of de jammerlijk verdeelde rechterzijde in de zienswijze zal willen treden van den Kardinaal. Ook aan dien kant heerscht een treurige verblindheid, welke recht geeft te twijfelen, of men daar niet langer bij groepjes verschillende wegen zal blijven bewandelen, liever dan gezamenlijk den eenigen te kiezen, die naar Frankrijks grootheid voert. Met een treffend beeld heeft de Prelaat die verblindheid veraanschouwelijkt, waar hij het dwaasheid noemde de pilaren van een gebouw te willen schragen, zonder tevens dat gebouw binnen te treden.

Zijn even ware uitspraak, dat er bij zulk een handelwijze niets tot stand gebracht kan worden in het voordeel van orde, vrede, sociale kwestie en godsdienst moge de oogen der rechterzijde doen opengaan en door haar ter harte worden genomen. Hier staat, merkt de Moniteur de Rome terecht op, hier staat geen ellendige parlementaire combinatie op het spel, maar de inzet is de toekomst van een land, dat het eerst de beschaving en de Kerk tot eere heeft gestrekt.

Er bestaat nochthans een lichtpunt, de voorbode, hopen wij, van een helderen dag, waarop de vaderlandlievende denkbeelden van den Kardinaal hun vollen glans over Frankrijk zullen uitstralen.

Het is de samentreffing van Frankrijks terugkeer tot het bewustzijn van eigen kracht, met het verlangen naar vrede en eensgezindheid in den boezem van het Fransche volk.

Alvorens dat verlangen echter kan bevredigd worden dient er een brandstapel te worden aangelegd, waar de vervolgingsdecreten der republiek en de waardelooze papieren erfenissen der rechterzijde broederlijk in de vlammen opgaan. Het zou het eerste vreugdevuur kunnen zijn, waarmede de Fransche natie haar wedergeboorte tot vroegere grootheid vierde.

Ons dunkt het niet vreemd, naderhand op dezelfde plaats een standbeeld van den grooten Kardinaal te zien verrijzen, waarvan het voetstuk, onder meer dit opschrift te lezen geeft: Hij spoorde de Fransche natie aan tot een verbroedering zonder welke Frankrijk aan de breuk van eigen ingewanden zou bezweken zijn.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 31 December a. p. No. 842, is de heer J. R. G. de Veer benoemd tot lid der Schoolcommissie alhier.

Bij Gouvernements beschikking dd 5 dezer No. 6, is de heer E. S. A. Hoekstra, lid van den Raad van Justitie op *St. Martin, N. G.*, voor den tijd van twee jaren benoemd tot Rechter-Commissaris, belast met de instructie van strafzaken bij dien Raad.

Wegens reparatie van den weg zal, van af den 12n. dezer de noordelijke helft van den *Roodenweg* aan de Overzijde alhier, van af het huis *Casa-blanca* tot ter hoogte van den *Nieuwenweg* naar het *Rifwater*, voor het publiek verkeer zijn afgesloten: zullende alsdan aan elk der beide uithoeken dier afsluiting gedurende den nacht eene brandende lantaarn geplaatst zijn.

Ter voorkoming van strafvervolging, wordt hierbij in herinnering gebracht, dat een ieder het nummer van het huis, hetwelk hij in het stadsdistrict alhier bewoont, op een zichtbare plaats aan dat huis moet aanbrengen.

De Ned. Paketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 10n. dezer naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Woensdagmorgen geschiedde ten aanhoore van het garnizoen en 's middags ten aanhoore der Schutterij voorlezing der proclamatie, betreffende de komst tot den Troon van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina en de aanvaarding van het Regentschap door Hare Majesteit de Koningin Weduwe Emma.

De heer V. Faure, chef van het telegraafkantoor alhier had de welwillendheid ons de volgende mededeeling te zenden:

Monsieur le Redacteur en Chef.

J'ai l'honneur de vous informer que notre Société a ouvert la station de Pararamaribó (Guyane Hollandaise) au service telégraphique, via Guadeloupe et La Martinique.

La taxe par mot de Curaçao à Paramaribo est de:

Voie Martinique....3 dollars 62 cts. (9 florins 05)
„ Guadeloupe....3 dollars 78 cts. (9 florins 45)

NEDERLAND.

In overeenstemming met de opmerkingen der Commissie van Rapporteurs is door de regeering bij wijziging van hoofdstuk I der Staatsbegrooting van 1891 voorgesteld het bedrag van het inkomen der Koningin, in afwachting van hetgeen daaromtrent in de bij art. 24 der Grondwet bedoelde wet zal worden bepaald, voorloopig voor "memorie" uit te trekken.

Verder is in dat hoofdstuk het jaarlijksch inkomen der Koningin-weduwe geraamd op de bij art. 28 der Grondwet vastgestelde som van *f.* 150,000.

— De Vorst van Waldeck-Pyrmont heeft het ridderkruis 1e klasse der Orde van Verdienste geschonken aan baron Du Tour van Bellinckhave, opper-ceremoniemeester, en baron de Constant Rebecque, hofmaarschalk.

De groothertog van Luxemburg benoemde baron de Constant Rebecque tot ridder grootkruis van de Eikenkroon.

— Tusschen de departementen van Marine, Oorlog, Buitenlandsche zaken en Justitie heeft sinds geruimen tijd overleg plaats, omtrent de wenschelijkheid van het vaststellen van bepalingen nopens de toelating van vreemde oorlogsschepen in de Nederlandsche havens.

— Te beginnen met 1 Januari 1891, zal bij het in-werking-treden van de nieuwe pensioenwetten, ½ pCt. leges worden geheven van het bruto bedrag der uit te betalen pensioenen van *f.* 600 en hooger per jaar: ook van de militaire pensioenen van zee en landmacht, waarbij dus ook reeds leges zullen verschuldigd zijn voor de pensioen-betalingen over het 4e kwartaal.

—De onthulling van het monument voor de graven Lodewijk en Hendrik van Nassau, in de protestantsche kerk te Heumen, vastgesteld op 16 December, werd naar de commissie mededeelde, eenige weken uitgesteld, ten bewijze van rouw en droefheid over den dood des Konings.

—De aandacht der Regeering blijft gevestigd op den inhoud van periodieke drukwerken, en indien daarin beleedigingen voorkomen tegen het *gezag*, wordt steeds overwogen of strafvervolging mogelijk en raadzaam is. Tenzij bij zoo groot mogelijke zekerheid van veroordeeling, schijnt der regeering het echter beter dergelijke strafvervolgingen achterwege te laten.

— Dinsdag-nacht, 2 Dec. zijn door de politie op vele plaatsen biljetten afgerukt, die daar waren opgeplakt, en waarop stond gedrukt: „Leve de republiek!" „Wee het land, dat een kind tot koning heeft." De daders zijn onbekend; maar wie het zijn, laat zich gemakkelijk gissen. Ook te 's-Hage zijn enkele met bruine verf geschreven biljetten, waarop stond: „Leve de republiek!" door de politie afgerukt. Te Haarlem zijn biljetten aangeplakt, waarop te lezen stond: „Wee het land, welks koning een kind is." Prediker 10, vers 16. „Leve de republiek!" Te Enschedé, Heerenveen en te Sittard zijn ook zulke biljetten aangeplakt. Wellicht op andere plaatsen ook nog. Er werd onderzoek gedaan.

El a scirbi Raoul, él a pintéle toer impresión di su viaha, él a participéle su yegada na Cristiania, ma ni un respondi él no a recibí. Por tabata masja posible koe Raoul tabata na lamar ora su carta a yega. Algun siman a bolbe pasa i te ainda ningún contestación.— "Nan por a manda e briefi robés, ó podiser él a perde hinteramente, lo ke ta socede toer dia," Jurgensen a biséle. Erika a scirbi di nobo te pa di tres bê, ma semper coe e mes fatal consecuencia. Coe un movimiento di indiferencia Jurgensen a largéle mira, koe él no ta comprende silencio di Raoul. Ma hustamente él tabata comprende e silencio perfectamente, pasobra t'éle tabata horta e cartanan.

Tempoe di frio a yega, i Erika a ripara koe su tio no tabata haci ningun preparativo pa nan bolbe Francia. Silencio di Duval tabata tormentéle amargamente: tabata parcéle koe Raoul su idea a troca i koe él a aprovecha dje ausencia pa kibra su compromiso.

Despues dje invierno largoe, primavera a bini, i Erika a conforméle den su suerte. El no tabata corda más di bolbe St. Malo. El a regla su modi di biba den dje cas di piscadó. Ja koe su engagement coe Raoul no ta existi más, toer otro cos a bira indiferente p'éle. El no tabatin sino un gusto sò, sinta den balcón contemplando inmensidad di lamar i entoná un ó otro cantica tristoe na honor di su patria.

Algún bê él sâ keda abismá den meditación, cordando su cas paterno, su amigoenan stimá, ó él tabata figuréle den un templo católico, den presencia visible di un Dios biboe, koe ta derramá ánimo i confianza den corazon di esnan koe, abandoná, toema nan refugio cerca dj'Éle.

Mientras tantoe un otro pasión, di acuerdo coe fondo di su carácter, a desenvolvéle den Jurgensen. Deseo di apoderéle dje herencia di Erika tabata dominéle, ya él a kere e mes su donjo, pa motiboe koe e moza no a puntra nunca pa su capital, i mientras él tabata riba sinta ta canta su himnonan di Bretanja, su tio tabata borota abao na basja placa.

Asina Jurgensen tabata cierto dia ocupá atrobe ta diverti su mes contandoe piezanan di oro i di plata. Di golpi un sombra a parcé afó na ventana bin tapa su luz. Manera un hende koe un culebra a picá, Jurgensen a hiza cabez ariba, i su wowo a contra coe cara insultante di Gilbert, pará ta mira coe su bril blauw den jaloesie.

—"Bon dia, mi querido senjor Jurgensen," él dici grunjandoe i kitandoe su sombré. "¡Un agradable pasatempoe bo tin ayi. Mi ta roga bo no larga alegria di a bolbe mira mi stroba bo di sigui bo ocupación!"

Un raticoe despues Gilbert a pasa p'adén.

—"¡Ke tal! ata mi. Mi a huur un cuartoe toer mueblá na Cristiania, afin di mi continuá aki mi estudio i mi ensayo coe e máquina di boela. Naturalmente ora un hende a hayéle na tera stranjero, semper él ta busca su amigoenan!"

—"Nunca mi no tabata bo amigoe," Jurgensen a respondéle rabiá, "i lo bo a haci muchoe mas mihor, di no a sigui mi pasoe, despues koe mi a evita bo."

—"¿Bo a evita mi? Mi a kere ta un viaha di recreo bo a bai haci coe senjorita Erika," Gilbert a observéle hariendoe. "Ta asina a lo menos nan a bisa mi na St. Malo. Bo' viaha a durá largoe, muchoe largoe pa mi koe ta anhela di ta uni coe mi novia."

—"Saca e locura ayi for di bo cabez, no ta cos koe por socede."

—"Gustosamente lo bo deseá di ser pronto heredero di senjorita Erika; ma tene bo bon cuidao, mi novia ta bao di mi protección."

—"Podiser bo tin más necesidad di protección koe mi sobrina," Jurgensen a contestéle.

—"¡O! mi a toema mi precaución," Gilbert a replica i a hinca manoe den su sacoe di rok saca un penchi ta limpia su djeente. "Mi a comprendo koe ta algoe riscá di haci bo un visita. Bo stima soledad i ta importa bo bien poco di despachá un hende koe ta stroba bo den bo camina. Aki cerca tin baranca. Ma pa 7 ora mi mester ta na cas, pasobra mi a doena sjon Nielstrupp - asina mi cuidadó muhé di cas yama, Senjor Jurgensen — un paki di carta koe na e ora ayi él tin di bai entrega den manoe di Svören, hefe di polis. Lo sinti mi si socede asina, pasobra bo ta un amigoe bjeeuw di mi. Ta p'esai mi kier yega cas más lihe posible pa mi kita e cartanan fo di mi criá. ¿Bo a comprende mi? ¿ No ta bon asina, senjor Jurgensen?"

—"Bo por haci manera ta parce bo conveniente, pasobra esai no ta bai ni bini mi. Ma si acaso bo no larga mi na paz, mi ta bai keha bo ...."

—"¿A bo keha mi?" Gilbert a puntréle admirá.

—"Sí, a mi mes .... lo mi haya mi sosiegoe. Na ningun casoe lo mi no larga bo hincá miedoe den mi curpa."

El ta continuá.

———o———

— Terwijl Donderdag 11 *Dec.* te Parijs de gedachtenisrede in de kerk van het Oratoire voor koning Willem III der Nederlanden werd gehouden, bijgewoond door een aanzienlijk publiek, werd door onbekenden op straat een manifest verspreid, in het Fransch en Nederlandsch gedrukt ten gunste eener „Bataafsche Republiek."

—Den voorvechter eener nederlandsche republiek verging het onlangs aldus:

De afgevaardigde Domela Nieuwenhuis wilde te Bielefeld eene voordracht houden. De politie heeft hem echter terstond bij zijne aankomst in hechtenis genomen en over de grenzen gebracht.

Het *Bielefelder Tageblatt* heeft de schandelijke taal van den Hollandschen sociaal-democraat, betreffende den Koning van Nederland scherp veroordeeld, en gezegd: „Dus een man, die geen respect heeft voor de majesteit van den dood en de smart der weduwe.... die zich niet ontziet, de eenige te zijn in eene groote vergadering, om alle menschelijk gevoel te kwetsen, die zal ons hier den weg aanwijzen tot het ware geluk! Wij kunnen niet aannemen, dat onze eerlijke Duitsche arbeiders zich zullen laten leeren door dien Hollander; maar gelooven veeleer, dat zij zich, zelfs wanneer zij eene verandering in de sociale verhoudingen voor noodzakelijk houden, met afschuw zullen afwenden van zulk een volksweldoener! Onze Duitsche sociaal-democratische leiders hebben zich bij den dood van de keizers Wilhelm I en Friedrich niet laten meesleepen tot zulk eene daad als deze Hollander.

BUITENLAND.

Rome.— Z. H. Leo XIII zou bij het Kerstfeest 60,000 fr. onder de armen van Rome doen verdeelen: 100,000 fr. bestemde Z. H. voor de hulpbehoevende geestelijkheid in Italië.

— Te Rome wordt gezegd, dat president Carnot, bij monde van den Franschen gezant, Lefèvre de Behaine, den H. Stoel heeft doen mededeelen, dat hij voornemens is, het werk der verzoening tusschen de republikeinen en de conservatieven uit al zijn vermogen te begunstigen.

— De onderhandelingen tusschen Pruisen en den H. Stoel, zijn zóó ver gevorderd, dat men te Berlijn in beginsel bereid is, een Elzasser als bisschop, en een Pool als aartsbisschop van Gnezen-Posen te erkennen.

Italie.— Dat in Italië de uitslag der onlangs gehouden parlementsverkiezingen, hoe schijnbaar gunstig ook voor Crispi, toch nog verre van bevredigend voor hem geweest is, wordt bevestigd door de ministerieele crisis, welke zoo kort daarop reeds uitgebroken is. Ofschoon de ware beteekenis daarvan nog niet volkomen duidelijk is, wordt zij toch in verband gebracht met Crispi's in den nood afgelegde belofte van geen nieuwe belastingen meer te zullen opleggen. Zijn te Turijn beloofde spaarzaamheid was het vooral wat hem bij de stembus deed zegevieren; maar nu het er op aankomt, woord te houden, ontstaat aanstonds twist in het Kabinet en treedt de minister van Financiën, Gioletti, af om plaats te maken voor den oud-minister Grimaldi.

Crispi's grootste moeilijkheid ligt, behalve in den benarden toestand der financiën, in de ongelijksoortige deelen waaruit zijn meerderheid is saamgesteld. De romeinsche correspondent der *Indépendance belge* berekent Crispi's regeeringspartij op 317 man (tegen 191 man van de gezamenlijke oppositie-fractiën), maar deze regeeringspartij bestaat uit 101 conservatieven en 216 liberalen, zoodat Crispi voortdurend tusschen die twee richtingen moet laveeren.

Tot zijn geluk is echter ook de oppositie verdeeld in 79 progressisten, 42 radicalen en 70 partijloozen of raadselachtigen, die nu eens met deze dan weder met gene partij of fractie stemmen óf, als nieuw gekozenen, nog moeten beginnen kleur te bekennen.

Ook de radicalen zullen zich nog weder onderverdeelen in een *democratische* fractie onder Fontis en een *socialistische* onder Costa, den veroordeelden woelgeest, die krachtens een hem verleende amnestie in Italië wederkeert en zijn parlementairen zetel inneemt.

Duitschland.—Dr. Windthorst heeft gesticht eene volksvereeniging voor het kath. Duitschland, welke zich de bestrijding der sociaal-democratie ten doel stelt, en thans tot alle meerderjarige kath. mannen eene oproeping richt van ongeveer dezen inhoud: Ernstige dwalingen en revolutionaire woelingen winnen veld, en bij het socialisten-congres te Halle, heeft de sociaal-democratie openlijk den oorlog verklaard aan het Catholicisme, wel wetende, dat dit de sterkste tegenstander is van het misdadig streven der revolutie. De onlangs, te Fulda vergaderde bisschoppen hebben op het dreigend gevaar gewezen, en de noodzakelijkheid van volksbonden betoogd. Eenige invloedrijke heeren en kath. partijleiders zijn daarop saamgekomen, om een het kath. Duitschland omvattenden bond te stichten, waarin ieder lid in zijne naaste omgeving de omverwerpende theorieën der sociaal-democratie zal bestrijden, terwijl de jaarlijksche contributie van 1 mark per persoon eene kas zal vormen, waaruit de kosten zullen bestreden worden. Er zullen tal van vlugschriften verspreid, en plaatselijke en ook districtsvergaderingen gehouden worden. Zoowel patroons als werklieden, priesters en leeken: kortom alle katholieken moeten zich bij die vereeniging aansluiten, en zich te weer stellen, om den dreigenden aanval der sociaal-democratie af te slaan; den Keizer in diens goede bedoelingen te steunen, troon en altaar te verdedigen, onder de goedkeuring van Paus en Bisschoppen. Op die wijs, zoo eindigt de oproeping, zal voor het volk het H. Geloof behouden blijven, en dat is de belangrijkste, de grootste daad van sociaal of maatschappelijk belang.

— Door het Centrum is bij den Rijksdag een voorstel ingediend tot opheffing der wet tegen de Jezuieten.

Frankrijk.—Het gerucht loopt, dat tengevolge der wet-Brisson verschillende geestelijke orden besloten zouden hebben, de vaste goederen, welke zij in Frankrijk bezitten, te verkoopen en zich in den vreemde te vestigen. Men noemt reeds de Broeders van den H. Vincentius, de Karthuizers, die naar Duitschland, en de Trappisten, die naar Zwitserland zouden gaan.

— De bekende republikein Jules Simon voert in den Protestantschen *Temps* een warm pleidooi voor het vrijstellen der Liefdezusters van de door de Kamer vastgestelde rechten, op grond der groote diensten, ook in den oorlog door deze heldinnen bewezen, die volgens hem geen eigenlijke orden vormen, omdat de leden zich telkens slechs voor een jaar verbinden.

— De moordaanslag in het Hotel de Bade op den Russischen generaal Seliverstow gepleegd, neemt, afgescheiden van het feit zelf, den vorm aan van eene politieke gebeurtenis; al de Parijsche bladen, als ware het een wachtwoord, vinden daarin aanleiding tot vriendschapsbetuigingen jegens Rusland, die, te oordeelen naar de wijze waarop Crispi zich over de misdaad heeft uitgelaten, aan het drievoudig verbond slecht in de ooren schijnen te klinken.

Belgie.—Koning Leopold heeft een deputatie officieren van een Oostenrijksch infanterie-regiment en eene van het Pruisisch regiment Keurmarksche dragonders, van welke beide hij 25 jaar eerebevelhebber was, ontvangen. Koning Leopold werd tot die commando's benoemd op den dag zijner troonsbestijging, juist een kwart eeuw geleden. De herdenking hiervan ging echter niet met feestelijkheden gepaard, daar 's konings zilveren jubilé in Juli reeds is gevierd, tegelijk met België's 60-jarige onafhankelijkheid.

Luxemburg.—Bij de aankomst van groothertog Adolf in de hoofdstad ter eedsaflegging is hij geestdriftig door de bevolking ontvangen. Karakteristiek, in verband met zekere loopende geruchten, is het, dat hem het volkslied met het refrein „Wij willen geen Pruisen wezen" werd toegezongen, terwijl de juichkreten alle in het Fransch: "*Vive le grand duc!*" geschiedden.

— De groothertog heeft het ministerie, dat zijne portefeuilles ter beschikking van den vorst stelde, in een zeer hartelijk schrijven het ontslag geweigerd. Groothertog Adolf verklaart zich gelukkig te achten, zulk een ministerie te hebben, zegt het dank voor hetgeen het reeds gedaan heeft en verzoekt het ook verder tot heil des lands met hem te willen samenwerken.

Engeland.— Onder de 120 voorstellen, waarvan de eerste lezing in het Lagerhuis zal plaats hebben, bevond er zich een van Gladstone, dat strekt tot toelating ook van Katholieken tot de waardigheid van lord-kanselier van Groot-Brittannië en onderkoning van Ierland. Gladstone's aanhangers, de liberalen, juichen dit voorstel van harte toe. De conservatieven zien echter met spijt al de voorrechten der protestanten vervallen, en zullen meest tegen het voorstel stemmen.

— De gemeenteraad van Edinburg heeft den 12 Dec. met bijna algemeene stemmen Parnell vervallen verklaard van het hem ten vorige jare verleende eereburgerschap der stad.

— Van de 44 nationalitische afgevaardigden, die hun jaargeld ontvingen uit de door Parnell beheerde kas, hebben 33 hun eigenbelang aan het landsbelang opgeofferd en zich aan de zijde van Mac Carthy geschaard. Van de 18 afgevaardigden, wier trouw aan Ierland door kerkerstraffen beproefd is geworden, zijn slechts 3 Parnell blijven steunen.

Onder de engelsche liberalen heerscht groote vreugde over Parnell's uitwerping door de iersche-nationale partij en zijn vervanging door den algemeenen vereerden Justin Mac Carty, die reeds tot de Wigs behoorde, toen de naam van Parnell nog niet bekend was. Mac Carthy's parlementaire vriendschap met de liberalen van het britsche Lagerhuis is bijna even oud als Parnell levensjaren telt. Eerst in 1881 trad hij, wegens de vervolgingswetten uit het liberale partijverband om zich bij de Parnellisten aan te sluiten, die hem weldra tot vice-voorzitter kozen. En als schrijver en journalist, èn als parlementslid heeft Mc Carthy steeds de achting van vriend en vijand genoten. Zijn partij, waarmede hij Zaterdag avond 6 Dec. de Commissie-kamer no. 15 verliet, telt thans reeds 50 leden, terwijl van de in Amerika toevende leden reeds de vijf voornaamste hun adhaesie inzonden en ook van Parnell's aanhang reeds één lid is overgeloopen, nl. Huntly. Mc Carthy, die tot op het laatst voor Parnell partij trok, doch terstond na de gevallen beslissing verklaarde dat nu bij hem alle persoonlijke gevoelens zwegen en hij zich onderwierp aan de meerderheid welke Parnell losliet. Op dienzelfden grond, meent men, zullen eerlang nog meer leden van Parnell deserteeren, die thans nog 30 volgelingen telt, van welke John Redmond, de beide Haringtons en O'Kelly de voornaamsten zijn. Ongelukkigerwijs is Parnell in het bezit van de kas gebleven en moet nu de partij-Mac Carthy nieuwe fondsen stichten. Dinsdag 9 Dec. teekende deze partij een verklaring dat zij steeds onafhankelijk van andere staatspartijen blijven moet.

Zij benoemde een commissie van acht leden om Mc Carthy bij te staan. Gladstone heeft verklaard dat Parnell's afzetting Ierlands redding is. Het *Daily News* voorziet dat de conservatieven de groep-Parnell tot zich overhalen. De iersche volks meening over Parnell blijft verdeeld. In de iersche kerken is reeds de bisschoppelijke brief tegen Parnell afgelezen. Daarentegen blijven verschillende afdeelingen der Nationale Liga Parnell steunen.

Zoo ook de gisteren in het Phoenixpark te Dublin gehouden vergadering waar Healy in effigie werd verbrand.

De meeste iersche afgevaardigden die naar Amerika gingen, hebben geweigerd verdere bijeenkomsten te Chicago en elders bij te wonen en zijn naar New-York teruggekeurd. Van daar zullen zij weldra naar Engeland terugreizen.

De iersche Mac Carthy-partij brengt een eigen fonds bijeen, dewijl Parnell het parijsche fonds van 20,000 pond sterling voor zijn eigen groep behoudt. De partij van Mac Carthy is verder voornemens een eigen blad uit te geven, waarvoor reeds een waarborg kapitaal van 30,000 pond sterling bijeen is.

In een door het Lagerhuis gehouden zitting was aan de orde de tweede lezing van het ontwerp tot oprichting van een afzonderlijk departement voor landbouw aangelegenheden in Ierland. Healy, behoorende tot de iersche meerderheid onder Mc Carthy, stelde de verwerping voor. Het ontwerp werd echter met 191 tegen 129 stemmen aangenomen. Alle nationalistische afgevaardigden stemden met de minderheid, met inbegrip van Parnell.

Zwitserland.— Tegen alle verwachting is in Tessino eene voorloopige bevrediging tot stand gekomen. De conservatieven hebben den eersten stap tot verzoening gedaan de radicalen kwam hun eene schrede tegemoet, en de eenheid werd gevestigd op het beginsel der proportioneele vertegenwoordiging.

Respini, de gewezen regeeringspresident heeft in de *Liberta* verklaard, waarom de conservatieven een gedeelte van hun goed recht hebben prijsgegeven aan hunne tegenstanders, die eene zoodanige welwillendheid waarlijk niet verdiend hadden. De Bondsregeering was nl. met drukkenden dwang ten gunste der radicalen opgetreden en gaf niet onduidelijk te verstaan, dat, indien er geene eenheid tot stand kwam, *zij* middelen tot pacificatie in het werk zou stellen. Welke deze zouden zijn, was wel te voorzien: de macht zou in handen der radicalen zijn gelegd. Het recht moest dus weer voor het geweld wijken; er werd een compromis gezocht en gevonden.

Maar in Tessino heeft men met onvoorziene omstandigheden meer rekening te houden dan ergens elders. De goede vooruitzichten werden op eenmaal weder geschokt door de agitatiën van een gedeelte der radicalen. Dezen beleggen weder volksvergaderingen, om protest aan te teekenen tegen de door beide partijen met gemeenschappelijk goedvinden, vastgestelde bepaling, dat de buiten het kanton gedomicilieërde Tessineezen geen stemrecht meer zullen hebben.

Ondertusschen blijft de op een enkele uitzondering na geheel uit radicalen bestaande Bondsraad (want het Bondsparlement, dat dit uitvoerend lichaam kiest, is in meerderheid radicaal en denkt er zelfs niet aan, de minderheid naar verhouding eenige zetels in te ruimen) den radicalen in Tessino zooveel mogelijk de hand boven het hoofd houden. Het is dus de schuld der regeering, als de conservatieven zich eerlang gedwongen zien naar het laatste middel tot zelfverdediging te grijpen, dat binnen hun bereik ligt het obstructionisme.

Afrika. — Naar *Stefani* bericht, hebben een aantal matrozen van het te Tunis gestationneerde Fransche oorlogsschip wanordelijkheden in het Italiaansche spoorwegstation gepleegd, waarbij zij herhaaldelijk uitriepen: „Leve Frankrijk! Weg met de Italianen!" Volgens de *Riforma* heeft de Italiaansche zaakgelastigde over het voorgevallene klachten ingediend bij den Franschen resident.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 1 *di Enero* 1891.

Paris. — Courant *Gaulois* ta anuncia koe Emperador alemán lo pasa Paris, di incógnito (sin ser conoci), pa él bai Cannes i San Remo.

Accionistanan di *Comptoir d' Escompte* a tene un reunion general coe obheto di drenta na un arreglo

coe Banki di Francia; nan ta resuelto di persegui hudicialmente e ex-president Heutsch, di kende nan ta reclama 1.600.000 franc.

Londres. — Grandi scarsidad di placa na fin di luna a haci interés subi di 4 na 5 por cientoe.

Hoelanda a firma e acta general dje conferencia di asuntonan di Congo.

Courantnan ta considera e viaha di Czarewitch na India como un cos di grandi significación.

Roma. — Partido católico a logra obtené mayoría di su candidatonan den conseho municipal.

Madrid. — *Gaceta oficial* ta publica un decreto pa convocá Cámaranan pa dia 2 di Marzo.

New-York. — Un telegrama di Panamá ta anuncia koe trabaonan di Canal lo bolbe sigui den e luna aki di Enero.

Na Buenos Ayres nan a arresta hopi hende na consecuencia di un conspiración contra gobierno.

2 Enero.

Paris. — Nan ta desminti koe Emperador Wilhelm ta bai haci un viaha na Francia.

Di San Petersburgo nan ta bisa koe Gobierno a decreta sacamentoe di 11.000 hudío fo di Polonia rusa: mayor parti di nan ta di Alemania i Austria.

Londres. — Pronto e entrevista den O'Brien i Parnell lo toema lugar. Generalmente nan ta kere koe escosesnan lo bolbe cohe nan trabao.

Diferente courant ta sigura koe Papa a aproba e conducta di padernan irlandés. Partidarionan di Parnell ta bisa koe Su Santidad ta obra bao di influencia di Gran Bretanja.

Roma. — Nan ta bisa koe Papa lo manda e Rosa di Oro pa madama Carnot como prueba di simpatía pa Francia.

New-York. — Eembahador nobo di Brasil a yega aki; él ta encarga di comunicá Gobierno e tratado di comercio den EE. UU. i Brasil.

President Harrison a resolvé di procedé coe energía den e cuestion di Estrecho di Behring, di no permiti barcoe estranhero pisca den e agua ayi. Nan ta teme koe e tal medida por trecé un conflicto coe Inglaterra.

3 Enero.

Paris. — Almirante Aube, antiguo ministro di marina, a moeri.

Hinter curpa diplomático a asisti na e gran recepción, koe president Carnot a doena.

Príncipe Chian, tata di emperador di China, a moeri.

Ayera Deroulède a decorá e monumento trahá na memoria dje soldanan koe a moeri na defensa di Strasburgo.

Nan ta bisa koe pronto Parnell lo renuncia presidencia dje partido irlandes, na favor di O'Brien.

New-York. — Segun noticia di Dakota, bringamentoe den troepa i indjannan ta continuá.

Un incendio a destruí prisión di Clenton; nan ta calcula pérdida pa 175.000 dollars.

5 Enero.

Paris. — Emisión dje empréstito nobo francés lo socedé majan.

Londres. — Un incendio a declara di repente na Leeds duranti un fiesta na school. Candela a tacá 200 mucha muhé, i seis di nan a moeri na consecuencia di kimamentoe.

New-York. — Teatro *Hernani* na Broadway i es un di *Immers*, na avenida 5ª, a ser destruí pa incendio; seis bombero koe tabata yuda paga candela a perece.

Madrid. — E comisión nombrá pa arreglá e cuestión di frontera di posesionnan spanjó na Africa, a caba di sali pa bai golfo di Guinea.

7 Enero.

Paris. — Gran Oriente di Francia a rechazá e ofrecementoe di masonnan alemán pa trecé un alianya más cerá den loginan di Europa.

Londres. — Dos cientoe empleado di postkantoor ta suspendé d nan trabao, pa motiboe koe nan a nenga di traha despues di ora di kantoor.

Foreign Office a larga courantnan sabi koe ta mentira e noticianan publicá tocanti e negociacionnan den gobierno ingles i americano riba e asunto di Estrecho di Behring.

8 Enero.

Paris. — Sneeuw ta kita toer ferrocarril di trahá na Alemania i Dinamarca.

República di Brasil ta oficialmente reconocé pa gobierno di Dinamarca.

Según telegramanan di San Petersburgo, Czar ta nengá duque di Orleans permisión pa sirbi den ehército ruso.

Berlin. — Emperador a larga Papa sabi koe lo él no permiti Jesuitanan bolbé Alemania.

New-York. — Ministro Blaine a doena orden pa reforzá flota americana den Estrecho di Behring.

Noticia di Dakota ta bisa koe 3000 indján bao di nan hefe *Bigfoot* (pia grandi), a atacá troepa americano.

Oproeping.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer GERARDUS VOS, worden hierbij verzocht, *vóór ultimo dezer*, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 9 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS.
Testam. Executeur.

FABRIEK
VAN
MINERAALWATER
EN
Limonade Gazeuse
VAN
Jones & Borchert.

Botica Alemana.
Willemstads Apotheek.

Wij hebben de eer aan het publiek aan te bieden:

onze uitstekende Mineraalwateren SODA, SELTZER, APOLLINARIS, etc. etc. etc. als ook:

uitmuntende LIMONADE GAZEUSE verkrijgbaar pr. enkele flesch alsook pr. dozijn, tegen matige prijzen.

Van bijzondere voordeel voor families zijn onze laatst ontvangene SYPHONS welke altijd, zooals alle andere IJSKOUD te verkrijgen zijn.

Onze laatst ontvangene, met alle verbeteringen en jongste uitvindingen voorziene toestel en machinen stellen ons in staat voordeelig te kunnen concureeren met alle andere fabrieken, zoowel Binnen- als Buitenlandsche.

Te Koop
BIJ
RENÉ HELLMUND,

Versche zoetemelksche, Friesche en Edammer kazen, Hollandsche beschuitjes, hammen, gerookt vleesch, gember in potjes, stoomzalm, kalfsgehakt, pâté de foiegras, doperwtjes, worteltjes, tuinboontjes, asperges, schorseneeren, gemengd zuur, mosterd zuur, komkommers, olijven, charlotjes, St. Jans uitjes, augurkjes, diverse soorten sigaren, Veeren kussens, beddetijk, gekleurde doeken, gedrukte katoenen stoffen, drills, glas en aardewerk, enz,, enz.

Alles à Contant.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1891.	Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caraca.s		Philadelphia		Venezuela.	
Vertrekt van NEW YORK....	Dec.	24	Jan.	3	Jan.	14	Jan.	24	Feb.	4	Feb.	14
Komt aan te CURAÇAO	,,	30	Nov.	10	,,	20	,,	30	,,	11	,,	20
Vertrekt van ,, ...	,,	31	,,	12	,,	21	,,	31	,,	12	,,	21
Komt aan te PTO. CABELLO	Jan.	1	,,	13	,,	22	Feb.	1	,,	13	,,	22
Vertrekt van ,,	,,	2	,,	13	,,	22	,,	2	,,	13	,,	23
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	3	,,	14	,,	23	,,	3	,,	14	,,	24
Vertrekt van ,, ..	,,	7	,,	16	,,	27	,,	7	,,	17	,,	27
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	8	,,	17	,,	28	,,	8	,,	18	,,	28
Vertrekt van ,,	,,	8	,,	17	,,	28	,,	9	,,	18	,,	28
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	18	,,	29	,,	10	,,	19	Mrt.	1
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	20	,,	30	,,	11	,,	20	,,	3
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	11	,,	21	,,	31	,,	12	,,	20	,,	4
Komt aan te NEW-YORK..	,,	17	,,	28	Feb.	6	,,	18	,,	28	,,	10

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	12	Jan.	21	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4
Komt aan te MARACAIBO....		13		22	Feb.	1		13		22		5
Vertrekt van "		17		27		9		17		28		11
Komt aan te CURAÇAO......		18		28		10		18	Mrt.	1		12

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	12	Jan.	21	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4
Komt aan te CORO..........		13		22	Feb.	1		13		22		5
Vertrekt van ,, ...		17		28		8		18		28		12
Komt aan te CURAÇAO......		18		29		9		19	Mrt.	1		13

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten